

Trender for í arktisk biomangfold 2010

Hovedfunn

This booklet contains the key findings from the Arctic Biodiversity Trends 2010: selected indicators of change report.

Den engelske versjonen av denne rapporten er den offisielle versjonen. Den fullstendige rapporten kan du få tilgang til på www.arcticbiodiversity.is

For å få mer informasjon eller svar på spørsmål, kan du kontakte oss via:

Arbeidsgruppen for bevaring av arktisk flora og fauna (CAFF)
CAFF Internasjonalt sekretariat
Borgir, Nordurlod, 600 Akureyri, Iceland
Telefon: +354 462-3350
E-post: aba@caff.is
Hjemmeside: www.caff.is

Acknowledgements

Steering committee members

- Tom Barry, CAFF Secretariat, Akureyri, Iceland
- Cindy Dickson, Arctic Athabaskan Council, Whitehorse, Yukon, Canada
- Janet Hohn, United States Department of the Interior, Fish and Wildlife Service, Anchorage, Alaska, USA
- Esko Jaakkola, Finnish Ministry of the Environment, Helsinki, Finland
- Tiina Kurvits, UNEP/GRID-Arendal, Ottawa, Canada
- Bridgette Larocque, Gwich'in Council International, Inuvik, Northwest Territories, Canada
- Mark Marissink, Swedish Environmental Protection Agency, Stockholm, Sweden
- Aevor Petersen (CAFF Chair), Icelandic Institute of Natural History, Reykjavik, Iceland
- Risa Smith, Environment Canada, Vancouver, British Columbia, Canada
- Inge Thaulow, The Ministry of Domestic Affairs, Nature and Environment, Government of Greenland, Greenland
- Christoph Zockler, UNEP/WCMC, Cambridge, UK

Lead countries

Finland, Greenland, Sweden and United States.

Permanent Participants

Permanent Participants who participated in the preparation of this report were the Arctic Athabaskan Council and the Gwich'in Council International.

CAFF Designated Agencies

- Environment Canada, Ottawa, Canada
- Faroese Museum of Natural History, Tórshavn, Faroe Islands (Kingdom of Denmark)
- Finnish Ministry of the Environment, Helsinki, Finland
- The Ministry of Domestic Affairs, Nature and Environment, Government of Greenland, Greenland
- Icelandic Institute of Natural History, Reykjavik, Iceland
- Directorate for Nature Management, Trondheim, Norway
- Russian Federation Ministry of Natural Resources, Moscow, Russia
- Swedish Environmental Protection Agency, Stockholm, Sweden
- United States Department of the Interior, Fish and Wildlife Service, Anchorage, Alaska

CAFF Permanent Participant Organisations

- Aleut International Association (AIA)
- Arctic Athabaskan Council (AAC)
- Gwich'in Council International (GCI)
- Inuit Circumpolar Conference (ICC) – Greenland, Alaska and Canada
- Russian Indigenous Peoples of the North (RAIPON)
- Saami Council

Acknowledgement of funding and support

We would like to gratefully acknowledge the financial support provided to this project from the following sources: Canada, Finland, Sweden, the Nordic Council of Ministers and UNEP/GRID-Arendal.

We would also like to thank all CAFF countries and Permanent Participants to the Arctic Council for their support and contributions to the successful development of this report. We would also like to thank the Indigenous Peoples Secretariat and all others who participated in the review for this report.

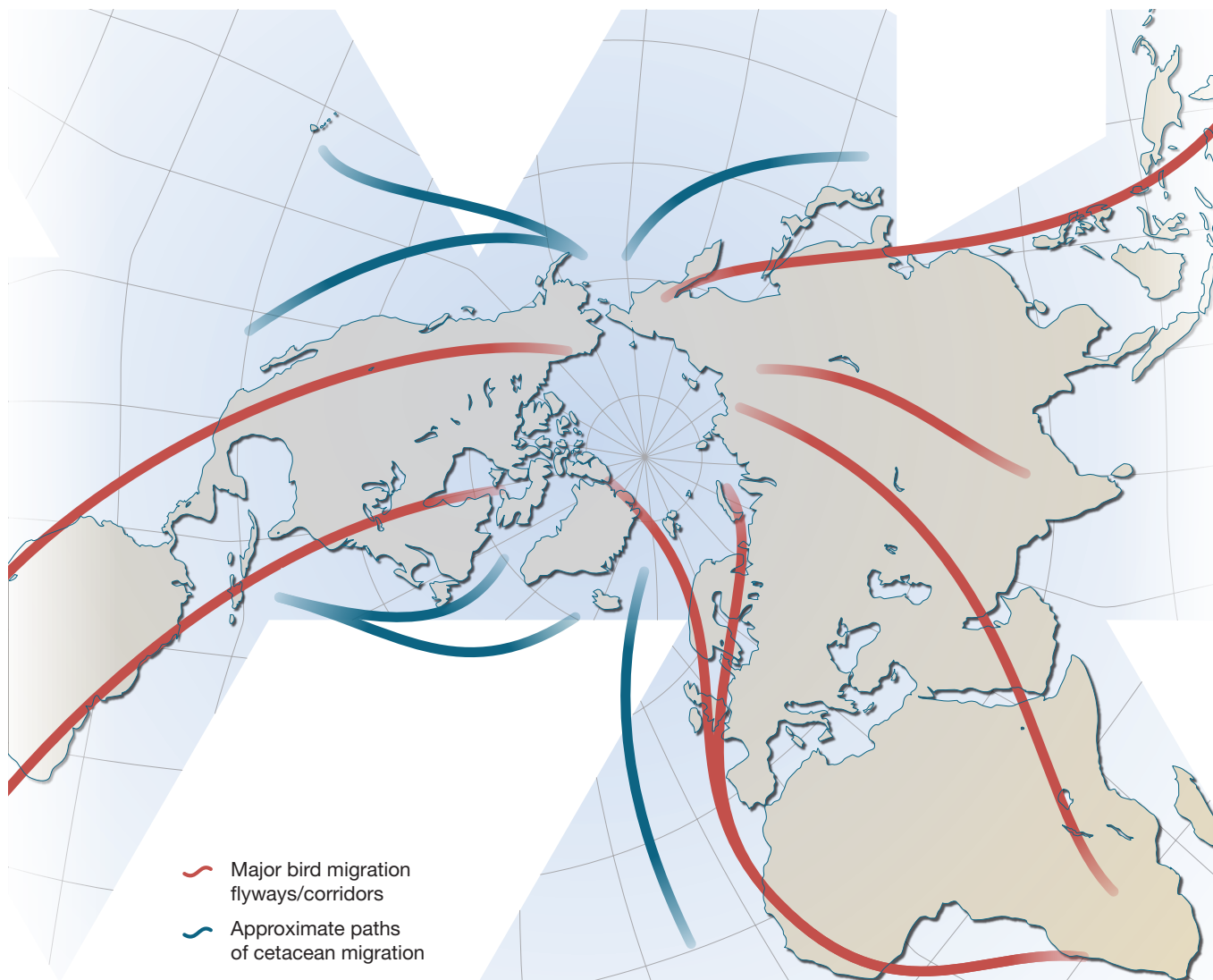
Inledning

I Arktis finnes det et enormt biomangfold, blant annet mange globalt viktige bestander. Inkludert blant disse er mer enn halvparten av verdens vadefuglearter, 80 % av den globale gåsebestanden, mange millioner reinsdyr og karibu og mange unike pattedyr, for eksempel isbjørn. Under den korte formeringssesongen om sommeren ankommer 279 fuglearter fra så fjerne steder som Sør-Afrika, Australia, New Zealand og Sør-Amerika for å utnytte de lange dagene og den intensive produktivhetsperioden. Mange arter av sjøpattedyr, blant annet gråhval, knølhval, grønlandssel og klappmyss migrerer også hvert år til Arktis (Figur 1).

I de senere årene har nordpolen gått inn i en periode med intensivt press og omfattende endringer, noe som medfører en rekke nye utfordringer og stressfaktorer med klimaendringene i spissen.

I de siste 100 årene har gjennomsnittstemperaturen i Arktis økt til nesten det dobbelte av den gjennomsnittlige

globale økningen. I de siste tretti årene har den sesongbetonte minimumsutbredelsen av havisen på nordpolen blitt redusert med 45 000 km² pr år. Sammen med tidligere isløsning og islegging har omfanget av snødekket på land på den nordlige halvkulen blitt redusert og forventes å fortsette med det.

Figur 1: Mange arter, spesielt fuglearter og sjøpattedyr migrerer årlig til Arktis fra alle områder i verden for å formere seg.

Omfanget av disse endringene vil ha stor innvirkning på den biologiske dynamikken i de arktiske områdene. Noen av de raskeste endringene på grunn av den globale oppvarmingen har skjedd i hav- og ferskvannsmiljøer. Arter som har blitt mest påvirket er de med begrenset utbredelse eller med spesialiserte matvaner som er avhengige av å finne føde på isen. Andre forutsigelige endringer som følge av klimaendringer og andre stressfaktorer på det arktiske biomangfoldet, som for eksempel industriutvikling og ressursutnyttelse, inkluderer:

- endringer i utbredelse, geografisk spredning og antall arter (inkludert invasjonssarter) og habitater med lokale arktiske arter;
- endringer i genetisk mangfold; og
- endringer i adferden til trekkfugler og migrerende arter.

Oppvarmingen i Arktisk, med de mange og økende virkningene det har på flora, fauna og habitater, har økt behovet for å identifisere og utfylle kunnskapsmangler om ulike sider ved arktisk biomangfold og overvåking. Dette behovet ble klart identifisert i den arktiske klimautredningen Arctic Climate Impact Assessment (ACIA) som anbefalte at overvåkingen av det langsiktige, arktiske biomangfoldet blir utvidet og forbedret. CAFF-arbeidsgruppen svarte på denne anbefalingen med å innføre et overvåkingsprogram for biomangfoldet i polområdene, Circumpolar Biodiversity Monitoring Program (CBMP, www.cbmp.is).

Topografisk kart over Arktis

Etter etableringen av CBMP besluttet CAFF at det var nødvendig å gi beslutningstakere og forvaltningsansvarlige et sammendrag av den tilgjengelige vitenskapelige og tradisjonell økologisk kunnskap (TØK) om arktisk biomangfold. Dette initiativet, Arctic Biodiversity Assessment (ABA, www.caff.is/aba), ble støttet av Arktisk Råd i 2006. Målene til ABA er å gi en helt nødvendig beskrivelse av den nåværende statusen for det arktiske økosystemet og biomangfoldet, skape en baseline for bruk i globale og regionale evalueringer av biomangfold, og et utgangspunkt for å informere og veilede i det fremtidige arbeidet i Arktisk Råd. I tillegg vil dette gi oppdatert vitenskapelig og tradisjonell økologisk kunnskap, identifisere hull i dataregistreringene, påvise hovedmekanismer som driver frem endringene og gi anbefalinger for retningslinjer som gjelder arktisk biomangfold. Den første publikasjonen fra ABA er oversiktsrapporten *Trender i arktisk biomangfold 2010*: Utvalgte endringsindikatorer, som presenterer en foreløpig vurdering av status og trender i det arktiske biomangfoldet og er basert på et sett av indikatorer utviklet av CBMP.

For rapporten *Trender i arktisk biomangfold 2010* ble det valgt 22 indikatorer for å gi et øyeblikksbilde av

trendene som observeres i det arktiske biomangfoldet i dag. Indikatorene ble valgt for å dekke grupper av arter som har stor utbredelse i de arktiske økosystemene. Hvert kapittel gir en oversikt over statusen og trendene for en gitt indikator, informasjon om stressfaktorer, og fremtidige utfordringer.

ABA er Arktisk Råds svar på globale behov for bevaring av biologisk mangfold. Selv om det er stor bekymring for fremtiden for arktisk natur, gjelder dette i enda større grad for det globale biomangfoldet. I 2002 etablerte konferansen blant partene i konvensjonen om biomangfold (Convention on Biological Diversity, CBD) et mål om: "å oppnå en betydelig reduksjon i den nåværende tapsraten for biomangfold på globalt, regionalt og nasjonalt nivå innen 2010 som et bidrag til å redusere utarming av biomangfold og til fordel for alt liv på jorden." Deretter ble målet for biomangfold 2010 støttet av verdenstoppmøtet om bærekraftig utvikling (2002) og de Forente Nasjoners generalforsamling. Det nylig avholdte ministermøtet i Arktisk Råd bemerket at rapporten *Trender i arktisk biomangfold 2010* vil bli et bidrag fra Arktisk Råd til de Forente Nasjoners internasjonale år for biomangfold i 2010 og samtidig et bidrag til CBDs 3. globale prognose for biomangfold.

Hovedfunn

I 2008 vedtok de Forente Nasjoners Miljøprogram en resolusjon som uttrykte "ekstrem bekymring" over virkningene av klimaendringer for urfolkene, andre samfunn i Arktisk, og biomangfoldet. Programmet understreket de potensielt betydelige konsekvensene av endringer i arktiske områder. Trender i arktisk biomangfold 2010: Utvalgte endringsindikatorer gir belegg for at noen av de forventede virkningene på arktisk biomangfold allerede skjer. I tillegg påvirker også andre stressfaktorer enn klimaendringene det arktiske biomangfoldet som for eksempel langtransport av forurensninger og ikke bærekraftig utnyttelse av viltlevende arter og ressursutvikling. Disse hovedfunnene reflekterer informasjonen i de 22 indikatorer som blir presentert i denne rapporten. En mer omfattende vitenskapelig vurdering av biomangfoldet i Arktis vil fremgå av den fullstendige biomangfoldvurderingen som for tiden er under utarbeidelse.

Besemann

FINDING

1

Unike arktiske biotoper for flora og fauna, blant annet havis, tundra, termokarste dammer og -innsjøer samt torvlandskaper i permafrostområder har forsvunnet i de siste tiårene.

Havisen gir grunnlag for omfattende liv i Arktis og representerer en viktig biotop for mange arter. Havisen reduseres imidlertid raskere enn prognosene fra selv de mest pessimistiske klimaendringsscenarioene, som for eksempel de som ble rapportert av det internasjonale panelet om klimaendringer (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC). Tidlige varselssignaler om endringer i det næringsgrunnlaget som er knyttet til havisen omfatter reduksjon i populasjoner av enkelte arter, som for eksempel ismåke og isbjørn.

Planteartene som utgjør økosystemet på tundraen – ulike arter av siv, gress, moser og lav – blir noen steder erstattet med arter av mer sørlig opprinnelse, som for eksempel eviggrønne busker. Trær begynner å trenge inn på tundraen, og noen modeller gir prognoser om at tregrensen vil ha trukket nordover med så mye som 500 km innen 2100, noe som vil føre til en reduksjon på 51 % av tundrabiotopene. Avhengig av omfanget av endringene vil de resterende økosystemene ikke lenger kunne anses som "arktiske". Resultatet kan bli at mange av de artene som trives i arktiske områder i dag ikke vil bli i stand til å overleve der i fremtiden.

Termokarste innsjøer¹ og -dammer har det største biologiske mangfoldet av alle vannøkosystemene i arktiske områder. Selv om det er relativt vanlige og naturlige hendelser at termokarste innsjøer kommer og går, har studier de siste 50-60 årene vist en netto reduksjon av omfanget av slike innsjøer noen steder, for eksempel i den kontinuerlige permafrostsonen i Nord-Alaska og nordvestre del av Canada, og i den ikke-kontinuerlige permafrostsonen i Sibir. Samtidig har en netto tilvekst av termokarste innsjøer blitt observert i den kontinuerlige permafrostsonen i Sibir. Virkningen av disse biotopendringene på lokale vannlevende populasjoner, migrerende arter og vegetasjon er gjenstand for kontinuerlige undersøkelser.

Torvlandskaper i permafrostområder representerer et unikt økosystem, utgjør hovedbiotopen for enkelte arter, opprettholder stabilitet i vannbalansen og landskapet, og lagrer en enorm mengde organisk karbon. Klimaendring kombinert med andre påvirkninger fører til en reduksjon i omfanget og varigheten av permafrost i nordlige torvlandskaper. Smeltende permafrost og nedbrytning av torvlandskaper slipper ut drivhusgasser som forsterker ytterligere klimaendringer.

1. Termokarstinnsjøer og -dammer blir dannet ved at permafrosten tiner.

FINDING

2

Selv om de fleste arktiske artene som ble undersøkt i denne rapporten for tiden er stabile eller økende, reduseres enkelte arter som er viktige for arktiske folkegrupper eller arter som har stor global

Ville reinsdyr og karibu er meget viktige for livsvilkårene til folkene i Arktisk. Siden nittiårene og de første årene etter årtusenskiftet har flokkene blitt redusert med omtrent en tredjedel, fra 5,6 til 3,8 millioner. Selv om dette kan være en følge av naturlige sykluser, er disse populasjonenes evne til å bygge seg opp igjen usikker med tanke på de mange stressfaktorene som de nå er utsatt for, som for eksempel klimaendringer og økt menneskelig aktivitet.

Selv om man har lært mye, er informasjonen utilstrekkelig for mange arter og deres forhold til sine biotoper. Selv for karismatiske dyr som isbjørnen er trender i populasjonsstørrelsene kun kjent for 12 av de 19 underpopulasjonene, og 8 av disse 12 er nedadgående.

Arktiske vadefugler, som for eksempel polarsniper, trekker lange avstander for å formere seg i Arktis. Det er indikasjoner på at vadefuglbestandene er i global nedgang. Av de seks underartene av polarsniper er tre i nedgang, mens de andre tre enten antas å være i nedgang eller statusen er ukjent.

Den arktiske trendindeksen for dyrearter (Arctic Species Trend Index – ASTI), som gir et øyeblikksbilde av

trendene i bestanden av virveldyr i de siste 34 år, viser en moderat 10 % total reduksjon i den landbaserte vertebratbestanden. Nedgangen skyldes delvis et lavere antall av enkelte planteetere i høyarktiske områder, slik som karibu og lemen. I lavarktiske områder har vertebratbestanden økt, i hovedsak på grunn av dramatisk økende bestander av enkelte gåsearter, som nå har overskredet miljøets bæreevne.

Bestander av enkelte meget tallrike sjøfuglarter, som for eksempel vanlig ærfugl, er generelt sunne. Noen arktiske sjøfuglbestander, som for eksempel polarlomvi kan muligens vise endringer. Deres bestander varierer i forhold til hovedklimasystemer på den nordlige halvkulen, mens andre er fortsatt utsatt for overbeskatning.

Arktiske bestander av ferskvannsrøye fremstår som sunne sammenlignet med bestander i mer sydlige områder. For marine fiskeslag finnes det indikasjoner på en mer nordlig utbredelse, både arter som er beskattet og ubeskattet. Endringene ser ut til å være resultatet av klimaendringer i tillegg til andre påvirkninger, slik som beskatning gjennom fiske.

FINDING

3

Klimaendringer fremstår som den betydeligste og mest omfattende stressfaktoren for arktisk biomangfold. Forurensninger, biotopfragmentering, industriutvikling og ikke bærekraftige beskatningsnivåer fortsetter å ha innvirkning. Komplekse interaksjoner mellom klimaendringer og andre faktorer har et potensial til å mangedoble påvirkningen på biomangfoldet.

Livssyklusene til mange arktiske arter er synkronisert med starten på vår og sommer for å kunne trekke fordeler av høy produktivitet i denne årstiden. Tidligere smelting av is og snø, blomstrende planter og fremkomst av virvelløse dyr kan medføre dårligere tilpasning mellom tidsperiodene for reproduksjon og perioder med god tilgang på mat. I tillegg har økte havtemperaturer i enkelte områder ført til et nordlige skift i utbredelse av marine arter, som for eksempel enkelte fiskearter og deres næringsarter. Disse endringene har medført massiv formeringssvikt for enkelte sjøfugler og påfølgende reduksjon i bestandene. Arktisk biomangfold blir

påvirket av faktorer utenfor det arktiske området, blant annet av transport av forurensninger fra fjerntliggende områder gjennom luft og vann, biotopendringer langs trekkveier, og invassjonsarter. Økt forurensning har blitt dokumentert i noen isbjørnbestander, muligens som et resultat av næringsendringer pga. reduksjon i havisen. Polarsniper er meget avhengig av en begrenset antall tilgjengelige hvileplasser og overvintringssteder, noe som gjør de mer utsatt for biotopendringer som oppstår utenfor det arktiske området.

FINDING

4

Siden 1991 har omfanget av vernede områder i Arktis økt selv om havområdene fortsatt er dårlig representert.

Omfanget av områder med vernestatus i Arktisk har blitt doblet fra 5,6 % til 11 % mellom 1991 og 2010. 3,5 millioner km² fordelt på 1 127 områder har en eller annen form for vernestatus. 40 % av disse områdene har en kystkomponent, men det for øyeblikket ikke mulig å si noe om i hvilken grad disse omfatter det tilgrensende havmiljøet. Med raske klimaendringer og det økende

potensialet for flere typer menneskelig påvirkning i Arktis er det et økende behov for å vurdere om omfanget av de nåværende, landbaserte vernede områdene er tilstrekkelig. I havmiljøer, hvor det er færre vernede områder, er det et økende behov for å identifisere vern av biologisk viktige havområder.

FINDING

5

Endringer i arktisk biomangfold skaper både utfordringer og muligheter for mennesker som lever i Arktis.

Nedgang i arktisk biomangfold kan påvirke tilgangen på tradisjonell mat. Kombinert med redusert tilgang til ferskvann og uforutsigeligheten av vinteris kan det å opprettholde tradisjonelle levemåter bli vanskeligere. På

den andre siden kan en økt utbredelse av sydlige arter, endringer i biotoper, endringer i ressursbruk og andre faktorer, gi muligheter til å beskatte nye arter enn før.

FINDING

6

Langsiktige observasjoner basert på best tilgjengelig tradisjonell og vitenskapelig kunnskap kreves for å kunne identifisere endringer i biomangfoldet, vurdere virkningene av observerte endringer og utvikle tilpasningsstrategier.

Man opplevde betydelige vanskeligheter ved utarbeidelsen av denne rapporten fordi de fleste land ikke har nasjonale langsiktige overvåkningsprogrammer for biomangfoldet. I de tilfeller hvor slike programmer eksisterer, er ikke innsamlede data konsistente rundt polområdene. I noen få tilfeller hvor koordinert overvåking har en lang historie (f.eks. for sjøfugler), er informasjonen om trender pålitelig og bevaringsstrategiene som er basert på resultatene fra overvåkingen er vellykkede. Vurderingene av virkningene av klimaendringene i Arktisk (Arctic Climate Impact Assessment, ACIA, 2005) bekreftet at langtidsovervåking ville være et betydelig bidrag til å kunne oppdage tidlige varselsignaler og utvikle tilpasningsstrategier.

Generasjoner med kunnskaper om biomangfold og anvendelse av denne kunnskapen finnes i de tradisjonelle arktiske språkene, men mange av disse språkene står overfor en usikker fremtid. 20 arktiske språk har forsvunnet siden 1800-tallet, og 10 av disse igjen etter 1990, noe som indikerer at tapsraten er økende. Tapet av disse språkene representerer ikke bare tap av kultur, men også tap av kunnskaper om historisk biomangfold.

Overvåkingsprogrammet for biomangfoldet i polområdene (CBMP) som omfatter vitenskapelig og tradisjonell økologisk kunnskap (TØK) og overvåking basert i lokalsamfunn, implementeres av arbeidsgruppen for bevaring av flora og fauna under Arktisk Råd for å håndtere disse viktige overvåkingsbehovene.

FINDING

7

Endringer i det arktiske biomangfoldet har globale virkninger.

Betydningen av arktiske økosystemer for biomangfoldet er enorm og strekker seg langt utover den arktiske regionen. Arktis støtter for eksempel mange viktige globale

fuglebestander fra så fjerne områder som Australia, New Zealand, Afrika, Sør-Amerika og Antarktis. En nedgang i arktiske arter kan derfor også merkes i andre deler av verden.

Aktuelle problemstillinger og utfordringer

Siden publiseringen av "Arktisk Flora og Fauna: Status og Bevaring" (2001) har det skjedd mange endringer i det arktiske miljøet. En av de viktigste er den betydningen klimaendringer har som påvirkningsfaktor både i Arktis og på globalt nivå. Et varmere klima i Arktis vurderes å starte mange miljøendringer, blant annet smelting av havis, økt smeltevann og eventuelt en heving av havnivået, med enorme problemer for kysten som en konsekvens. Noen av disse forandringene har man allerede merket, blant annet en migrering nordover av mer sydlige arter, fremvekst av busker og gressarter i landskapene, endrede plantebestander og fauna knyttet til disse, økning i invasjonsterter som tar over områder fra de opprinnelige arktiske artene, og fremvekst av nye sykdommer. I tillegg er endringer i tidspunkt for årlig tilbakevendende fenomener (fenologiske endringer) et aspekt som kan føre til misforhold mellom beslektede miljøfaktorer. Som en konsekvens kan lokalt biomangfold stå i umiddelbar fare for å bli utryddet.

Selv om vi har lært mye siden 2001, står fortsatt mange spørsmål ubesvart. Vi vet ikke nok om virkningene av klimaendringer på biomangfoldet, hva disse endringene betyr for den lokale floraen og faunaen og hvilke virkninger de har på naturressursene, som ofte er svært viktig for lokalbefolkningene. Vurderingene av virkningene av klimaendringene i Arktisk (ACIA, 2005) viser klart en generell mangel på informasjon på kvantitative virkninger av klimaendringer på biomangfoldet. Det er ikke tilstrekkelig å påvise at klimaendringer fører til endringer i det fysiske miljøet. Direkte og indirekte lever de arktiske befolkningene av de biologiske produktene fra land, ferskvann og hav via jakt, fiske og jordbruk. Det er avgjørende at vi er i stand til å oppdage endringer og hvordan disse varierer geografisk mellom arter, bestander og biotoper. Vi trenger å forstå de komplekse interaksjonene mellom klima og biotoper med arktiske arter. Selv om denne informasjonen begynner å komme frem, ligger innsamling av data om biomangfold fortsatt etter klimamodelleringen og innsamlingen av informasjon om det abiotiske miljøet.

En rekke utfordringer ligger foran oss for det arktiske biomangfoldet. Med et varmere klima er det sannsynlig at shipping og ressursutvikling (f.eks. olje- og gassutvinning) vil øke, med et tilhørende potensial for økt forurensning og forstyrrelser i det arktiske biomangfoldet. Økt utvikling kan føre til endringer i menneskelige bosetningsmønstre og i

ressursbruken. Redusert isdekke kan øke antall områder tilgjengelige for fiskerier og gjøre nye arter økonomisk tilgjengelige, og på den måten skape både muligheter og utfordringer for bærekraftig bruk. Mange arktiske arter migrerer enorme avstander over hele verden og er utsatt for miljøendringer på reisen, blant annet transporterer de forurensninger tilbake til nord i egne kroppene. Fordi de beveger seg gjennom både arktiske og andre områder, er det behov for et internasjonalt samarbeid utover Arktis for en samlet og bærekraftig bevaring.

En reaksjon på større menneskelig belastning i Arktis

Lars Johansson/iStockphoto

er oppretting av verneområder. Selv om situasjon har bedret seg representerer nåværende verneområder fortsatt ikke biotoper og økosystemer på en dekkende måte. For eksempel er det generelt kjent at det finnes meget få vernede havområder. Det mangler til og med en fullstendig oversikt over biologisk sensitive områder i de arktiske marine økosystemer, blant annet havområdene utenfor nasjonale jurisdiksjoner. Verneområder er imidlertid kun ett aspekt ved bevaring av biomangfoldet, fordi klimaendringene nødvendigvis påkaller mer oppmerksomhet for mer generelle bevaringsmål på grunn av endringer i utbredelsen av bestander og introduksjon av nye arter i lokal flora og fauna.

Å håndtere presset som det arktiske biomangfoldet står overfor krever bedre og mer koordinert informasjon om endringer i biomangfoldet. CAFF har samlet mange datasett fra overvåkningsprogrammet for biomangfold i polområdene (CBMP) som indikerer endringer i biomangfoldet. Dette programmet er en effektiv respons på de mange utfordringene som man møter i kjølvannet av klimaendringene i arktiske områder og endringer i menneskers bruk av disse områdene. Det finnes allerede mye data om arktisk biomangfold, men utfordringen er å samle alle disse dataene for å analysere dem og identifisere

mangler i overvåkingen av de arktiske områdene og ta dataene i bruk for å gi mulighet for mer kunnskapsbaserte beslutninger. Målet for CBMP er å dekke alle økosystemer på alle nivåer, fra det genetiske nivået til økosystemnivået, ved bruk av den nyeste teknologien og tradisjonell økologisk kunnskap fra folkene i de nordlige områdene. En aktuell utfordring er å benytte de data som er tilgjengelige på en bedre og mer koordinert måte, utfylle kunnskapshullene og øke det geografiske dekningsområdet for arktisk informasjon, for å kunne bevare og sikre bærekraftig bruk av miljøet, og til nytte for de som tar beslutninger, arktiske folkegrupper, vitenskapen og det samlede globale samfunnet.

Aspekter rundt tap av lokale kunnskaper, som for eksempel arktiske språk og tradisjonell økologisk kunnskap, må bli anerkjent og gjort noe med. Klimaforandringer og alle tilknyttede temaer – både de som relatert til naturmiljøet eller til mennesker – representerer en ny serie med utfordringer for biomangfoldet og de arktiske folkene. Hovedutfordringene til Arktisk Råd og alle andre med interesser i nordområdene er å ta vare på miljøet. CAFF, som arbeider med biomangfold under Arktisk Råd, bidrar til å søke egnede løsninger på disse utfordringene.

Den fullstendige rapporten kan du få tilgang til og for
å få mer informasjon eller svar på spørsmål, kan du
kontakte oss

Arbeidsgruppen for bevaring av arktisk flora og fauna (CAFF)
CAFF Internasjonalt sekretariat
Borgir
Nordurslød
600 Akureyri
Iceland

Telefon: +354 462 3350
Hjemmeside: www.arcticbiodiversity.is
E-post: aba@caff.is